

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

เรตารัของธรรม

ถ้าพี่น้องชาวพุทธเราได้มีความสนใจต่อพุทธศาสนาแล้ว มนุษย์เราชาวพุทธเราจะมีคุณค่าขึ้นมากนะ เต็มวันมีแต่วิ่งตามกิเลส มีแต่ว่ากิเลสทันสมัย ตัวล้าสมัยไม่ได้ดูตัวเอง ถ้าวิ่งตามกิเลสมากเท่าไรยิ่งล้าสมัยๆ หมดยาค่าราคา วิ่งเข้าสู่อรรถสู่ธรรมที่กิเลสว่าครีว่าล้าสมัยนั้นละทันสมัย กิเลสมีแต่ตัวดึงลงๆ ธรรมะดึงขึ้นๆ หากความสุขความเจริญเพราะการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เรื่องศาสนาเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ศาสนานี้เราหมายถึงเรื่องพุทธศาสนานะ เราไม่ได้ว่าทั่วๆ ไป เราพูดเป็นภาษาธรรม ตรงไปตรงมา คำว่าศาสนาๆ แปลว่าคำสั่งสอน คำสั่งสอนของกิเลสก็ได้ ศาสนธรรมเป็นคำสั่งสอนของธรรม ธรรมนี้ตรงไปตรงมาไม่เอนไม่เอียง ส่วนกิเลสปลิ้นปล้อนหลอกลวง ไม่มีอะไรเกินกิเลส

ที่นี้คนเมื่อวิ่งตามกิเลส มันถึงตันกันละซี ตันแต่ไม่เห็นผลเห็นประโยชน์อะไรตามทีวิ่ง ได้มามีแต่ความรุ่มร้อน ดีไม่ดินอนไม่หลับๆ เอาแบบนอนไม่หลับอย่างพระสาวกทั้งหลายท่านก้าวเดินเพื่อตามเสด็จพระพุทธเจ้าให้ทัน ให้หมุนอย่างนั้นลองดูซิ จิตใจนี้จะยิ่งสว่างๆ อยู่ตลอดเวลา นี่ถึงกาลที่ควรจะพูดเราก็พูด แล้วแต่มันจะมาสัมผัส ไม่ได้พูดเพื่อโอ้อวด เอาธรรมออกมา ถึงกาลเวลาใดที่จะหยิบอะไรออกมาโชว์กันเพื่อความดีงาม ให้เป็นมงคลแก่หูแก่ตาแก่จิตใจก็ต้องนำออกมา อันนี้ก็เหมือนกันถ้าพูดถึงว่า กิเลสพาสัตว์โลกหมุน มีแต่กองทุกข์ทั้งนั้นๆ แต่โลกไม่มอง วิ่งตามกิเลส ขาหักก็ไป ขาหนึ่งยังอีกไปอีก สองขาหักแล้วมือยังมีอีก คลานไปอีก บีนไปอีก นี่คือมันมองข้างหน้าไม่ได้มองดูต้นเหตุของมันที่ไล่ไปเพื่อตกเหวดกบ่อ อยู่ข้างหลัง อยู่ในหัวใจของสัตว์โลก มันดันออกไปๆ โลกจึงมองแต่ข้างหน้า

ส่วนธรรมะท่านไม่เป็นเช่นนั้น ท่านรอบด้าน มองข้างหน้าเรียกว่ารอบไปหมด ธรรมะ ธรรมะพระพุทธเจ้ามาสอนโลกนี้เรียกว่า โลกวิทู รู้รอบไปหมด มาสอนโลกจึงไม่มีคำว่าผิด เรียกว่าสวากขาตธรรม นี่ละศาสนธรรมเป็นอย่างนี้ ท่านตรัสไว้ตรงไหนไม่มีที่คัดค้าน ที่นี้พอถึงระยะที่จะพูดถึงเรื่องธรรมะท่านหมุน ธรรมะท่านหมุน หมุนเท่าไรยิ่งเบิกกว้างออกๆ เว้งว้างๆ เบิกกว้างออกๆ จนกระทั่งถึงพ้นจากทุกข์ปั๊บ หมดยุ่งเหยิงวุ่นวายในสามแดนโลกธาตุนี้ เรียกว่าสิ่งที่ผลิตเพลินลุ่มหลงของกิเลสวิภูวน แต่ธรรมนี้หมุนตัวออกได้แล้วมาดูนี้ดูกันไม่ได้นะ ให้มันหมุนอย่างนั้นบ้างซิจิต

หมุนในอรรถในธรรมเท่าไรจึงมีความสุขความเจริญ กิริยาจากความประพฤตินี้
หน้าที่การงานจะเรียบไปตามๆ กันเลยถ้าหัวใจดีเสียอย่างเดียว ถ้าใจเลวเสียอย่างเดียว
อะไรเลวไปหมด คนทั้งคนเขาจะตั้งชื่อขนาดไหนก็ตาม ตัวนี้ลงจมนรก ชื่ออยู่นุ่นฟาก
จรวดดาวเทียมตั้งชื่อตั้งนาม เอาแต่ชื่อแต่นามมาเป็นของดิบของดียิ่งกว่าความประพฤตินี้
ออกจากอรรถจากธรรมท่านแนะนำสั่งสอนเอาไว้ เพราะฉะนั้นดินเท่าไรมันจึงหมุนตัวเองๆ
ดินทางวิภูวนเป็นอย่างไร ดินเท่าไรยิ่งวกยิ่งวน ธรรมะนี้เป็นวิภูจักร หมุนออก หมุนเท่าไร
ก็ยิ่งออกๆ

เมื่อถึงกาลเวลาที่จะพูดแล้ว นี่เป็นกาลเวลาที่เหมาะสม เรียกว่าธรรมหมุน กิเลส
หมุนมีแต่กองทุกข์ ที่นี่ธรรมหมุน พระพุทธเจ้าท่านทรงแสดงไว้เรียบร้อยแล้ว ก็มาเห็น
ประจักษ์ เามาเป็นพยานกัน ท่านว่าพระโสณะเลิศเลอทางความพากเพียรมาก เพราะเหตุ
ไร พระโสณะนี้เดินจงกรมจนฝ่าเท้าแตกก่อนได้บรรลุธรรม เมื่อได้บรรลุธรรมเรียบร้อยแล้ว
แล้วพระพุทธเจ้าทรงตั้งสมณศักดิ์ สมณศักดิ์ในครั้งพุทธกาลมีแต่สมณศักดิ์ของพระ
อรหันต์นะ ตั้งสมณศักดิ์แต่ละองค์ ๘๐ องค์ท่านตั้งสมณศักดิ์ให้ องค์นี้เลิศทางนั้น องค์นั้น
เลิศทางนั้น องค์นั้นเก่งทางนั้นๆ

พระโสณะนี้ท่านประกอบความเพียรจนกระทั่งเดินจงกรมฝ่าเท้าแตก เราก็ได้นำมา
คิด ฝ่าเท้าแตกนี้มันแตกยังไง บังคับบัญชาจิตใจของเราให้เดินจนฝ่าเท้าแตกมันก็ยังไม่ลง
ใจ เวลาออกปฏิบัติที่นี่ นี่ละเข้าแล้วนะ มาถึงขั้นธรรมขั้นนี้บนเวที คือกิเลสกับธรรมอยู่ใน
หัวใจ พัดกันบนหัวใจ พอมาถึงขั้นนี้แล้วหมุนตลอดเวลาเลย ไม่ว่าจะกินอยู่หลับนอน เว้นแต่
หลับเท่านั้น นอกจากนั้นก็กิเลสกับธรรมจะพัดกันบนหัวใจเรา นี่ ชัดกันตลอด ไม่ว่าจะ
เคลื่อนไหวไปมาที่ไหนความพลั้งเผลอไม่มี ชัดกันอยู่นั้น นี่จึงไปรู้เรื่อง คือบางคืนไม่นอน
เลย มันหมุนของมันที่จะออกจากทุกข์ เห็นโทษของกิเลส เห็นหนักมากเท่าไร เห็นคุณค่า
ของธรรมที่จะหลุดพ้นยิ่งหมุนตัวๆ เข้าไปเลย

เมื่อมันหมุนไม่หยุดไม่ถอยแล้ว เจ้าของก็จะได้หลับได้นอน มันจะตาย ธาตุชั้นธ
นี้จะตาย อ่อนเปื่อยไปหมดเลย ก้าวขาจะไม่ออก เดินจงกรมนี้ไม่รู้จักหยุด ฟังซิเวลาธรรม
หมุน ธรรมหากเป็นในใจ ถึงเวลาธรรมมีกำลังหมุนเอง เหมือนกันกับกิเลสมีกำลัง พาสัตว์
โลกหมุนให้จมลงๆ นั้นแลไม่ผิดแปลกกันเลย กิเลสหมุนสัตว์โลกนี้หมุนอัตโนมัติ พอตื่น
นอนขึ้นมาไม่ต้องว่าติดเครื่องไม่ติดเครื่อง สังขารเกิดขึ้นแล้ว อวิชชาหมุน เปิดติดเครื่อง
แล้วออกเลยๆ หมุนตลอดเวลา โลกสงสารกว้างแคบขนาดไหน กองทุกข์ย่อมหมุนไปตาม
กันทั้งหมดเลย นี่เรียกว่ากิเลสพาหมุน หมุนโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องคิดต้องปรุงต้องบังคับ

ปัญญา มันหากหมุนอยู่ในตัวของมันเอง นี่เรียกว่ากิเลสทำงานบนหัวใจของสัตว์โลกเป็นอัตโนมัติ เพราะฉะนั้นโลกจึงไม่มีประมาณเรื่องความทุกข์ อยู่ที่ไหนมีหมด

คนเราคนเดียวนี้ ยืนเดินนั่งนอนไม่เลือกว่าทุกข์จะออกเวลาไหนจะเข้าเวลาไหน เว้นแต่เวลาหลับสนิทเท่านั้น นอกนั้นหมุนตลอด นี่เรียกว่ากิเลสทำงานอัตโนมัติ ที่นี้เวลาผู้ปฏิบัติธรรมบำเพ็ญธรรม เอ้า ยกเข้ามาหาตัวของเรากำลังจะตายแล้ว ให้ท่านทั้งหลาย ทราบเสียว่า ธรรมพระพุทธรเจ้าปลอมหรือจริง สดๆ ร้อนๆ เป็นอกาลิโก เวลาได้ดำเนินธรรมเข้าถึงจุดนี้แล้ว จุดที่ว่านี้ มันจะหมุนซูลมุนวุ่นวาย จากนั้นก็หมุนตัวเองเป็นธรรมจักร หมุนตัวตลอดเวลา ฆ่ากิเลสทั้งวันทั้งคืนเว้นแต่หลับเท่านั้น เวลาไหนเป็นเวลาพัดกับกิเลส อยู่ภายในหัวใจตลอดเวลา นี่เรียกว่าธรรมทำงานโดยอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติ หักวัฏจักรให้มันเล็กลงโดยอัตโนมัติ หมุนตัวเป็นเกลียว บางคืนนอนไม่ได้ตลอดรุ่งเลย คือจิตมันไม่พานอน

กิเลสกับธรรมพัดกันจะนอนได้ยังไง มันก็หมุนกันตลอด สุดท้ายก็แจ้งๆ กลางวัน ยังจะไม่นอนอีก ถึงขนาดจะเป็นจะตาย บังคับยับยั้งเข้าสู่สมาธิคือความสงบเย็นใจ ปล่อยงานเสียทั้งหมด เมื่อจิตเข้าสู่ความสงบแล้วเหมือนถอดเสื้อถอดหมอน คือเวลาออกสู่กิเลส สติกับปัญญาหมุนกันนี่ก็เป็นการทำงานอันหนึ่งบนหัวอกของเรา ร่างกายก็บอบช้ำ จิตใจก็บอบช้ำ แต่ธรรมะกับกิเลสพัดกันไม่ถอย เอาเครื่องมือคือร่างกายของเรานี้ทำงาน มันก็อ่อนเปียกไป จึงต้องบังคับเข้าสู่สมาธิพักงาน ไม่ให้ทำงานเลย ให้อยู่กับความสงบ แน่ว นั่นเรียกว่าพักงาน ให้พักเวลานั้นเท่านั้น

จิตที่สติปัญญาเป็นอัตโนมัติในการสังหารกิเลสแล้วต้องหมุนตลอดเวลา ท่านทั้งหลายฟังเสียนะ ได้มาเทศน์หลอกท่านทั้งหลายเธอ ถอดออกมาจากหัวใจบนเวที คือหัวใจที่พัดกับกิเลสมาแล้ว พอสติปัญญาเป็นอัตโนมัติแล้วจะหมุน เหมือนกันกับกิเลส หมุนตัวเป็นอัตโนมัติเพื่อสัตว์โลกได้รับความทุกข์ ที่นี้ธรรมะหมุนเป็นอัตโนมัติเพื่อสังหารกิเลสให้เป็นสุคติ หรือเป็นบรมสุข ก็หมุนแบบเดียวกัน ไม่มีเวลาหยุดยั้งเลย จิตได้ถึงขั้นนี้แล้วถอยไม่ได้มีแต่หมุนตลอด เพราะเห็นโทษของกิเลส เห็นถึงขนาดนั้น ขนาดที่ว่าไม่มีเวลาหลับนอน มีแต่จะปั่นออก เห็นคุณค่าของธรรมก็เหมือนกับว่าดึงออกๆ เห็นคุณค่าของธรรมมีน้ำหนักเท่ากับเห็นโทษของกิเลสแล้วมันก็อยู่ไม่ได้จิตใจเรา หมุนไม่หยุดไม่ถอย

จนกระทั่งกิเลสตัวที่พาเราหมุนแต่ก่อนนั้น ขาดสะบั้นลงไปหมด ด้วยอำนาจแห่งธรรมที่หมุนตัวฆ่ากิเลส ขาดสะบั้นลงไปแล้วโลกธาตุนี้ว่างไปหมดเลย โลกธาตุประหนึ่งว่า

หวั่นไหวกระเทือนไปหมด แต่ความจริงก็คือกระเทือนระหว่างกิเลสกับธรรมพืดอยู่บน หัวใจนี้ กระเทือนในร่างกายของเรา ตัวสะดุ้งไปเลยเทียว นั่นท่านบอกว่าเหมือนฟ้าดินถล่ม นี่บนเวทีหัวใจ ที่นี้พอกิเลสขาดสะบั้นแล้วอะไรที่จะมาเป็นกองทุกข์ในโลกทั้งสาม ตั้งแต่ ขณะนั้นแล้วความทุกข์ภายในใจของพระอรหันต์ไม่มีเลยเมื่อสิ้นกิเลส ก็กิเลสนั้นแลพาให้เป็นกองทุกข์ เมื่อถึงขั้นสิ้นกิเลสลงไปแล้วทุกข์ไม่มี จิตพระอรหันต์ไม่มีความทุกข์ ตั้งแต่ ตรัสรู้แล้ว บรรลุธรรมแล้ว จนกระทั่งถึงวันนิพพาน

จะเป็นทุกข์บ้างก็มีแต่เจ็บท้อง ปวดศีรษะ ในขั้นนี้ ขั้นมันเป็นสมมุติ กิเลสเป็นสมมุติ นี่เวลามันหมุนตัวของมันทำให้หลุดพ้นจากทุกข์ นี่ธรรมพาหมุนตัว กิเลสพาหมุนตัว มีแต่ลงกองทุกข์ ๆ เรื่อย ๆ ให้ความกันจำเอาเสียนะ มันมีสิ่งแข่งขันลบล้างกันอยู่ ท่านจึงว่าโลกมีธรรมต้องมี ถ้ามีแต่โลกก็มีแต่ความสกปรกโสภณชะล้างกัน สิ่งชะล้างเครื่องชะล้างไม่มีคือน้ำดับไฟ ไฟมันก็แสดงเปลวอยู่ภายในใจ เมื่อน้ำดับไฟคือธรรม ดับลงไป จนกระทั่งไฟดับหมดแล้วทุกข์ก็หมด ความร้อนก็หมด ทุกอย่างหมดโดยสิ้นเชิง นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า

เราพูดถึงเรื่องจิตมันหมุนในศาสนธรรม ที่นี้แยกออกมาหาประชาชนชาวพุทธเรา ควรที่จะหมุนจิตเข้าสู่อรรถสู่ธรรมบ้าง พอจะได้เห็นความสุขเป็นเกาะเป็นดอนในวันหนึ่งคืนหนึ่งในหัวใจของเรา อย่าให้มีตั้งแต่ความทุกข์ร้อน อยู่ไม่มีหลักมีเกณฑ์ วันหนึ่งคืนหนึ่งอยู่ด้วยกันไม่มีหลักมีเกณฑ์ที่ยึดของจิต หาทที่ยึดเหนี่ยวไม่ได้ เคว้งคว้าง เหมือนสัตว์หรือบุคคลตกลงในมหาสมุทร วายกันป้อมแป้ม ๆ แต่หาฝั่งหาฝาไม่ได้ วายไปเพื่ออะไร เพื่อบรรเทาความทุกข์ ก่อนที่จะตายก็ต้องวายเสียก่อน สุดท้ายแล้วมันก็ตายจมอยู่ในกองทุกข์ นี่จิตใจที่ไม่มีที่ยึด มหาสมุทรคือกิเลส ใจของเราเหมือนคนเหมือนสัตว์ตกลงในมหาสมุทรคือกิเลส นั้น ป้อมแป้ม ๆ อยู่ทั่วโลกทั่วสงสาร

ถามใครว่ายที่ยึดที่เกาะอยู่ที่ไหน ไม่มี ๆ นี่คือคนวิ่งตามกิเลสโดยถ่ายเดียว ไม่ได้หมุนหาธรรมพอเป็นที่ยึดที่เกาะเลย ผู้มีอรรถมีธรรมแฝงอยู่ในจิตใจ แม้จะตกจะจมก็ตาม หากดลบันดาลมีเครื่องพยุง เตียวเรือเชามา อาศัยเรือเกาะเรือเกาะเป็นฝั่งเป็นฝา เรือเล็กเรือใหญ่ตามอำนาจแห่งบุญกุศลของตนที่สร้างมามากน้อยผ่านไปได้ ผู้ที่อยู่ใกล้ฝั่งก็มีพอข้ามฝั่งไปได้ ถ้าผู้มีบุญมีกุศลแล้ว เหมือนกับคนตกน้ำแล้วมีฝั่งที่ยึดที่เกาะ มีเรือมารับ มีสิ่งที่มาช่วยเหลือจนได้ ถ้าปล่อยให้จมอยู่นั้นจมจนตาย นี่ถ้าปล่อยให้จมในวิภวานี้จมตลอดไปไม่มีวันฟื้นขึ้นมาได้เลย จึงต้องมีบุญมีกุศล

พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลก สอนไม่มีผิด สอนอรรถสอนธรรมเพื่อเป็นที่ ยึดที่เกาะ ให้จิตใจของเราได้ยึดได้เกาะ เวลาตายไปแล้วสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ไม่มีความหมาย นะ ใครจะมีมากมีน้อย พอหัวใจกับลมหายใจขาดจากกันเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นหมด ความหมาย ร่างกายก็หมดความหมาย จิตใจยังมีความหมายอยู่จะเกาะอะไร เมื่อไม่มีความติงามก็มีแต่ความทุกข์ มีแต่ความชั่วของตัวเองลากเข็นลงไปสู่กองทุกข์อีกไม่มีเวลา หยุด เพราะฉะนั้นท่านจึงให้สร้างคุณงามความดีเพื่อเป็นที่ยึดที่เกาะบ้าง อยู่ไป ๆ วันหนึ่ง ๆ มาพิจารณามาดูจิตนี้ร้อนเป็นไฟ แล้วเพลินไปกับกิเลสเสียพอบรรเทาทุกข์ที่ร้อนเป็นไฟชั่ว ระยะเวลา สูดท้ายไม่มีที่เกาะ ตายเปล่า ๆ ถ้าผู้มีศีลมีธรรมมีความติงามในตน พิจารณา อ้อ อัน นี้เป็นสิ่งที่อาศัยชั่วคราวเวลาที่มีลมหายใจอยู่ ตายไปแล้วมีบุญกุศล มันรู้้อยู่ภายในใจ มีที่ ยึดที่เกาะอยู่ในนี้เป็นลำดับลำดับสำหรับผู้สร้างบุญสร้างกุศล

ยิ่งผู้ที่หลุดพ้นไปแล้วจำไปหมดเลย ที่พึ่งอยู่ที่ไหนท่านไม่หาละ ตัวของท่านเป็นตัว ที่พึ่งเองแล้วเรียบร้อย ให้พากันอุตสาหะพยายาม อย่าพากันลืมนื้อลืมนัตวจนเกินไป เวลานี้ กิเลสครอบสัตว์โลกร้อนไปหมดทีเดียว ไม่มีอะไรเป็นเครื่องยึดเครื่องเกาะ ศาสนาก็ไม่ ทราบศาสนาอะไรต่อศาสนาอะไร คำว่าศาสนามีเต็มโลก โลกนี้ไม่ว่างจากศาสนาชาติใด วรรณะใดมีศาสนาประจำตน ๆ แต่ศาสนานั้นเป็นศาสนาอะไร เป็นศาสนธรรมที่พาพ้นทุกข์ หรือเป็นศาสนาภิเลสเครื่องสอนสัตว์โลก ให้ลุ่มจมในสัตว์โลก ศาสนามากต่อมากเป็นอย่าง นั้น เพราะฉะนั้นศาสนามีเต็มโลกสงสาร ความสงบสุขของโลกจึงไม่ปรากฏเลย เพราะ ศาสนานี้เป็นเครื่องส่งเสริมกิเลส เป็นคลังใหญ่ของกิเลส

แต่ละศาสนา ๆ เป็นคลังของกิเลสทั้งนั้น เนื่องจากผู้เป็นเจ้าของศาสนาเป็นคลังของ กิเลส ระบายออกมาสอนบริษัทบริวาร มีแต่เรื่องของกิเลสออกมา บริษัทบริวารยึดไป ปฏิบัติก็ปฏิบัติตามกิเลส มันก็เป็นพินเป็นไฟเผาทั้งโลกไปเลย เพราะฉะนั้นศาสนาขนาดไหนจึงไม่มีความหมาย เพราะมันเป็นศาสนะของกิเลส ศาสนะของธรรมมี ความหมายเต็มตัว เราไม่ได้ยกโน้นเหยียบนี้ เราเอาความจริงมาพูด ศาสนธรรมของ พระพุทธเจ้าท่านจึงเรียกว่า เอกนามก็ ตรัสรู้แต่ละครั้งพระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียว เท่านั้น ไม่มีคู่แข่ง เพราะยากแสนยากที่จะมาตรัสรู้ นี้ละองค์ที่มาตรัสรู้ เรียกว่ารู้อบด้าน เลยการสอนโลก ๆ

พวกเราพอตีมาเกาะติดพุทธศาสนา ควรจะยึดมาเป็นหลักใจ ให้ได้เป็นที่พึ่งที่ระลึก เวลาอะไรจะพังมันมีนะ ร่างกายของเราจิตใจของเรา เวลาลมหายใจขาดทั้งหมด สมบัติ ภายนอกภายใน ยศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำพังไปด้วยกันหมด แต่บุญกุศลที่เรายึดเราเกาะไว้ที่

เคยบำเพ็ญมานี้จะติดอยู่กับใจของเรา อันนี้ละพาเราไป ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ เราเกิดมาพบพุทธศาสนาเลิศเลอสุดยอดแล้ว เป็นศาสนธรรมของผู้สิ้นกิเลสจริงๆ พระพุทธเจ้าเป็นผู้สิ้นกิเลส ไม่ใช่ศาสนิกเลศของผู้เป็นเจ้าของศาสนานั้นคือคัลกิเลสนะ คัลกิเลสจะสอนโลกให้ร้อนไปตามๆ กันหมด ดีไม่ดียกศาสนารบกันๆ ศาสนาไปรบกันมีอย่างหรือ เช่น พระพุทธเจ้ามารบกันไม่เคยมี ธรรมมารบกันไม่เคยมี เห็นแต่กิเลสพารบธรรมเท่านั้น เข้าใจ เอาให้ตื่นทุกคน เอาเท่านั้นละวันนี้ พุดไปพุดมาเหนื่อยแล้ว

ลูกศิษย์ หลวงตาคะ เวลามาใกล้หลวงตาจิตใจสงบ รู้สึกว่านิพพานอยู่ใกล้ๆ แต่พอไปทำงานไปอยู่กับโลกกระแสโลกก็พาไปอีก คำถามคือว่าเราจะมีธรรมะอะไร หรือมีวิธีปฏิบัติอะไรที่เราจะครองธรรมและอยู่ในกระแสโลกได้อย่างมีความสุข

หลวงตา ก็บอกว่าให้ยึดธรรมนะซี ถ้ายึดกิเลสก็เป็นไฟไปด้วยกัน เข้าใจหรือเปล่า ละ อันนี้มันยึดแต่กิเลสแล้วจะมามาหาเอาอะไรเป็นที่เกาะ ก็เอากิเลสเกาะมาแล้วมันไม่ดี เอาธรรมเป็นที่เกาะบอกแล้ว

ลูกศิษย์ พอพุดถึงธรรมก็เป็นอะไรที่เป็นก้อนกลมๆ นะคะหลวงตา แต่มีเฉพาะเจาะจงไหมคะ เช่นธรรมหมวดนั้นข้อนั้นอะไรอย่างนี้

หลวงตา ได้ ในเบื้องต้นเราต้องยึดคำบริกรรมติดหัวใจเรา เขียนหนังสือก็ได้ เรานึกอยู่กับพุทโธเขียนหนังสือก็ได้ ทำงานก็ได้ เหมือนเขานึกวิ่งไปตามกิเลส เข้าใจไหม เขาก็ทำงานของเขาได้เหมือนกัน เข้าใจ? ทำงานก็ได้ ทีนี้ยึดธรรมแล้วทำงานก็ได้เหมือนกัน เข้าใจหรือที่นี้

ลูกศิษย์ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องบริกรรมอยู่ตลอดเวลา

หลวงตา ไม่บริกรรมก็ตาม สติให้มีก็นั้นแหละเป็นธรรมอันหนึ่งแล้ว สติธรรม ปัญญาธรรม เข้าใจหรือ สติมีอยู่ในตัวแล้วคนไม่ค่อยลืมหัดง่าย ๆ ถ้าสติธรรมนะ ถ้าสติของกิเลสแล้วเป็นกิเลสวันยังค่ำเหมือนกัน เข้าใจหรือ เขาจะทำอะไรก็ต้องจดจ้อมีสติตั้ง คนชั่วก็ตื่นนะ สตินี้เป็นได้สองทาง สติธรรม สติของกิเลส ปัญญาของธรรมปัญญาของกิเลส แล้วแต่เราจะนำมาใช้ นี้ให้ใช้สติของธรรมปัญญาของธรรม เข้าใจหรือ นี่แหละที่ยึด มาจากมหาสารคามมาจนกระทั่งปานนี้ไม่มีที่ยึด แล้วจะมามาที่ยึดของหลวงตาบ้าง จะบอกโน่นไปยึดไปเกาะเอาหนามที่หนาๆ เช่นหนามระกำอะไรแถวนั้น ไปยึดดูซินะ อันนี้มันก็มีหนามเหมือนกันในวัดนี้ มันมีกิเลสเหมือนกัน แต่เราชำระอยู่ที่ไหนก็เป็นการดีด้วยกัน ไม่ว่าจะอยู่ในวัดนอกวัดเข้าใจไหม เสียนหนามมันมีด้วยกัน เราหลีกเลี่ยง แน่ๆ ก็เท่านั้นเอง

ลูกศิษย์ หลวงตา ขำน้อยเปิดสอนวิชาหนึ่งชื่อว่า พุทธศาสนกับการดำเนินชีวิตประจำวัน สอนพวกเด็กๆ คือชีวิตเรา ข้อสำคัญคือเราต้องตัดสินใจในทุกเรื่อง ก็เลยสอน concept หลักก็คือสอนเรื่องอริยสัจสี่ เวลาจะตัดสินใจอะไรก็ให้ดูเหตุผลของกิเลส กับเหตุผลของธรรม ทุกข์สมุทัยเป็นเหตุผลของกิเลส แล้วก็มรรคกับนิโรธเป็นเหตุผลของธรรม แต่เราก็คือเหตุผลของกิเลสมันมากกว่า นี่คือหลักการใหญ่ๆ ที่สอนให้เด็กๆ หลวงตาจะฝากอะไรเพิ่มเติมไหมคะ

หลวงตา ก็พูดแล้วถ้าทำตามก็จะไปถามอะไร นี่มันไม่ทำมีแต่คนขุ่นทองนั่นซี แก้วเจ้าขา มันไม่ได้เรื่อง เป็นอย่างไรละ เป็นดอกเตอร์ กิเลสมันหลุดลอยไปสักตัวไหม

ลูกศิษย์ เริ่มบ้างแล้วเริ่มหลุดบ้างแล้วค่ะ

หลวงตา เริ่มก็ต้องอาศัยธรรมเข้าไปแทรกใช้ไหม ไม่มีธรรมไม่ได้ตายจมเปล่าๆ เข้าใจไหมดอกเตอร์ ออย่าว่าแต่ดอกเตอร์ ดอกแต่ก็เหมือนกันนั่นแหละ (หัวเราะ) ถ้าธรรมแทรกตรงไหน มีสง่าราศีขึ้นทันทีมีค่าทันทีนะ งานการทุกอย่างถ้ามีธรรมเข้าแทรกตรงไหนจะมีคุณค่าเป็นลำดับลำดับไป แต่โลกมันไม่มอง มันเดินไปข้างหน้า ก็มีเท่านั้นแหละ

เป็นยังงี้ผู้ว่าฯ(จังหวัดหนองบัวลำภู)ฟังเทศน์ธรรมะวันนี้ ฟังธรรมะวันนี้มันจะมีธรรมะสูงไปหน่อย มันไปสัมผัสตรงนั้นมันขึ้นไปนั่นเลย ฟันๆ ก็หากเป็นเอง แต่เรื่องสัมผัสของธรรม เวลาธรรมะได้หมุนตัวออก ก็เหมือนกับกิเลสหมุนตัวของสัตว์นั้นแหละ ความหมายว่างั้น

ผู้ว่าฯ มาที่วัดหลวงตาแล้วสบายใจ งานหนักๆ ที่อยู่ในจังหวัดพามาที่วัดหลวงตา เหมือนกับงานทั้งหมดมันหายไปครับ

หลวงตา นั่นแหละ เอาธรรมเข้าชะล้างมัน ไปถึงโน่นมีอรรถมีธรรมอะไรก็ไม่ลูกกลมไปในทางไม่ดี มีความรู้สึกตัวๆ ไปเรื่อย การประกอบหน้าที่การงานก็ราบรื่นดีงามเป็นอย่างนั้น การปฏิบัติธรรมเป็นอย่างนั้นแหละ อยู่ไหนก็สบายๆ ถ้ามีธรรมพอเป็นพอไปทุกคนนั่นแหละ ไม่ว่าจะชาติขึ้นวรรณะใด ธรรมสวมเข้าไปปั๊บนี่เป็นเครื่องประดับขึ้นทันทีสว่างกายภายในใจของตนขึ้นทันที หลวงตาก็ลำบากนะ ยิ่งเฒ่าแก่มาเท่าไรธาตุขันธ์อ่อนเปี้ยก เป็นห่วงใยโลกก็ห่วงมากเข้าๆ เป็นอย่างนั้นแหละ

สำหรับวัดนี้ไม่มีคำว่าสั่งสม ไม่มีเลย บอกว่าไม่มีเลย มีเท่าไรออกหมดๆ ส่วนไหนที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าพระสงฆ์ แยกไปถวายวัดนั้นวัดนี้ ส่วนไหนที่เกี่ยวข้องกับประชาชนผู้ยากจนเข็ญใจ จำเป็นอะไรก็แยกให้ๆ ในวัดนี้ไม่มีอะไรเหลือแหละ เป็นยังงี้ฟังธรรมะหมุนตัววันนี้

ลูกศิษย์ วันนี้หลวงตาแข็งแรงขึ้นด้วย เสียงดัง

หลวงตา ถ้าพูดเรื่องธรรมเป็นจริง ๆ นะ ยิ่งพูดธรรมะสูงเท่าไรอันนี้มันจะออกของ มันผิง ๆ เลย มันเป็นของมันเอง ถึงจะออกแอดก็ตาม พลังของธรรมมันขึ้นในใจ สมควร จะออกมากน้อยมันจะดีของมันผิง ๆ ๆ เลย เพราะฉะนั้นจึงได้พูดที่ว่า เขาฟ้องร้องหลวง ตา ๒ ข้อ ว่าหลวงตาบวอยู่ในป่าออกมาแล้วมาอวดอุตริตนเองว่าสำเร็จพระอรหันต์ นี่ข้อ หนึ่ง ข้อสอง หลวงตานี้เรียไรเงินประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาต ผิดกฎหมายอาญา ก่อนที่ เขาจะเกษียณนี้เขาจะฟ้องหลวงตาบวเสียก่อน จนปานนี้ก็ไม่เห็นมาฟ้อง เจียบอยู่ ธรรมะ ข้อต้นนี้ออกแล้ว ข้อสองก็ออกไปพร้อมกันแล้ว เฉลยรับกันเลย

ว่าหลวงตาบวเป็นอรหันต์เถื่อนออกมาจากป่า รื้อมาจากพระพุทธเจ้าเสียก่อน พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญอยู่ในป่า ตรัสรู้อยู่ในป่า โคตรของพุทธศาสนานี้อยู่ในป่า สาวก อรหัตอรหันต์อยู่ในป่า บำเพ็ญในป่า ตรัสรู้ในป่าตลอดมา ที่นี้หลวงตาบวออกมาจากป่า แล้วว่าอวดอุตริมนุสสรธรรม แล้วท่านเหล่านั้นเป็นยังไง ถ้าอวดอุตริมนุสสรธรรมท่านเหล่านั้นก็ ต้องอวดอุตริมนุสสรธรรมหมด ที่นี่ย่นมาหาหลวงตาบว ถ้าว่าหลวงตาบวอวดอุตริมนุสสรธรรม แล้ว ธรรมหลวงตาบวนี้สอนโลกมา เฉพาะอย่างยิ่ง ๖ ปีที่ช่วยโลกมานี้ เทศน์สักก็กัณฑ์ทั่ว โลกดินแดน เอา ธรรมะข้อไหนที่ผิดให้ค้านมา ตั้งแต่พื้นแห่งธรรมถึงนิพพาน เอ้า ค้านมา หลวงตาจะรอรับตอบ จนกระทั่งปานนี้ก็ไม่มีมาให้เราตอบเลย มันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ

ชี้หมูชี้หามาเท่าฟ้อ ๆ หาว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ มันกองชี้หามา เข้าใจไหม ไปสนใจ อะไรกองชี้หามา ธรรมจ้าวอยู่ที่นี่ เอาธรรมนี้ทำประโยชน์ให้โลก ชี้หามันทำประโยชน์ให้โลก ได้หรือ มันมาหาใจมตินั้นใจมตินี้ คนไหนสะอาดมันก็ไปโปะให้เลอะเทอะไป ๆ เท่านั้นเอง จึงได้บอกว่าธรรมเราสอนโลกขนาดไหน จนกระทั่ง ๖ ปีเต็มอย่างน้อย กระจายทั่วโลก ดินแดน แล้วธรรมข้อไหนที่ผิดเพี้ยนไปจากธรรมของพระพุทธเจ้า ว่าเป็นอรหันต์เถื่อน เอ้า ค้านมา จนกระทั่งปานนี้ก็ไม่ได้ค้าน นี่พูดถึงเรื่องว่ามันเข้ามาในจิตนี้เอง จิตดวงนี้มันมี ขอบเขตเมื่อไร ถ้าพูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรม สูงเท่าไรมันยิ่งหมุนตัวเอง ร่างกายออกแอด จิตไม่ได้ออกแอดนะ มันฟุ้ง ๆ เลยเทียว

นี่ที่มาสอนโลก สอนเล่น ๆ เมื่อไร ใครจะว่าอะไรไม่สนใจ ประสาทกองชี้หมูชี้หามา ถึง ชยะ เรื่องธรรมเหนือตลอด ๆ อยู่แล้ว จะมาสนใจอะไรชี้หมูชี้หามา ถ้าเห็นว่าชี้หมูชี้หามาดีก็สู้ ชี้หมูชี้หามาไม่ได้ ก็ต้องยอมชี้หามา กลัวเขาตวจินนินทาซี นี่ไม่กลัวไม่กลัว มีแต่ธรรมล้วน ๆ เท่านั้นสอนโลก เราจึงไม่เคยมีสะทกสะท้านกับใคร ใครจะว่าอะไรไม่สนใจ มาพูดกับลูก ศิษย์ลูกหาเราพูดอย่างนี้ ส่วนเราเองเจียบไม่สนใจเลย เวลามารพูดกับลูกศิษย์ลูกหาที่เอา

กิริยาของสมมุติมาพูด เขาว่าอย่างนั้นเราแก้ไปอย่างนั้นอย่างนั้น เราจะไปหาแก้อะไรของเรา เข้าใจใหม่ละ เรื่องของเราเองแก้หาอะไร การพูดเหล่านี้ก็เพื่อประชาชนได้ทราบความจริงนั่นเอง

เรื่องพลังของจิต พลังของธรรม ไม่มีข้อเปรียบเทียบ ขอบเขตไม่มี อย่างเราเทศนาว่าการจะตีบตันอันตู่ เทศน์แล้วมันหมดแล้วๆ นี่ไม่มี เปิดโล่งตลอดเลย เอา ถ้ามานั่ง ไหนมุมใด ผางออกเลยๆ เพราะมันเต็มครอบโลกธาตุอยู่แล้วจะเอาอะไรมาจนตรอกจนมุม อย่างโลกสมมุติเขาว่าจนตรอก ธรรมไม่มีจนตรอก นอกจากสมควรรอกมากน้อย หรือไม่สมควรจะออกไม่ออก ดึงก็ไม่ออก เมื่อสมควรจะออกมากน้อยจะออกเอง เปิดหมด ทั้งถึงเลยก็พุ่งเลย ธรรมะเป็นอย่างนั้น

ดังที่เราเคยพูดกับหลวงปู่แหวน เราใส่ปัญหาท่าน เหตุที่จะไปพูดอย่างนั้นก็ เพราะว่า หลวงปู่แหวนก็เป็นที่รำลือมาแต่ไหนแต่ไร กิตติศัพท์กิตติคุณท่านรำลือมา และท่านก็อาจจะทราบว่าหลวงตาบัวนี่ก็อาจจะมึรำลือบ้างเหมือนกัน ท่านก็อยากทราบเรื่องของเรา เราก็ยิ่งอยากทราบเรื่องของท่าน คือเอาความจริงออกมัยันกัน เพียงเท่านั้นแล้ว พอไม่ต้องไปถามใคร พอสองต่อสองขัดกันเท่านั้นเข้าใจปัญหาของกัน พอเข้าไปก็ใส่ท่านก่อนเลย เราเป็นฝ่ายโจมตี พอใส่ปัญหาปั๊บเข้าไปท่านก็ผางออกมาเลย นั่นเห็นใหม่ละ ปัญหาถ้าไม่รู้ถามไม่ได้ แล้วการตอบถ้าไม่รู้ก็ตอบไม่ได้ มันบังคับอยู่ทั้งสองเลย

ผู้ถามถ้าไม่รู้จะถามไม่ได้ปัญหาข้อนี้ เพราะปัญหาข้อนี้ไม่ได้มีในพระไตรปิฎก แต่มีในความจริงสำหรับผู้ปฏิบัติ พระไตรปิฎกพูดแล้วสาธุเราไม่ได้ประมาท เพียงผิวเผินเท่านั้นเอง หลักใหญ่จริงๆ อยู่ในหัวใจของพระพุทธเจ้า ของพระอรหันต์ ท่านจดจารึกออกไปนี้เป็นผิวเผินไปเท่านั้น พอเป็นแบบเป็นฉบับเข้าใจใหม่ละ หลักจริงๆ ต้องเอาออกจากหัวใจเจ้าของ ไปที่แรกใส่ปัญหาข้อแรกปั๊บท่านก็ออกผิงเลย พอจบปั๊บหายสงสัยแล้วเราใส่อีกข้อที่สองอย่างหนัก เรียกว่านิวเคลียร์นิวตรอน ท่านก็เอานิวเคลียร์นิวตรอนรับเลย ผาง ถามปัญหาข้อแรกเราไม่ลืม ๑๐ นาที ถามปัญหาข้อที่สอง ๔๕ นาที อันนี้ไหลเลยนะ เรียกว่าท่านคว่ำถังใส่เราเลย ไม่ว่าแต่จะแบ่งให้หะ คือคว่ำถังเลยทีเดียว ใส่เปรี้ยวๆ โอ้ย เหมือนคนทะเลาะกัน

มีเรากับท่าน กับพระอุปัฏฐากท่านองค์หนึ่ง สามองค์เท่านั้นเข้าไปในห้อง ตั้งเข้าไปเอากันจริงๆ นี่ละฟังเสียงลั่นเลยในวัดนั้น คนไม่รู้เรื่องก็จะว่าพระทะเลาะกัน นี่พลังของธรรม เข้าใจใหม่ พอเราแย็บเข้าไปปั๊บท่านก็ผางออกมา คว่ำถังเลยทีเดียว นั่นเห็นใหม่ละ จากนั้นหายสงสัยแล้วว่าท่านเป็นพระประเภทใด ในขณะเดียวกันเราไม่ต้องบอก

พูดตรงๆ ให้ฟัง ท่านก็หายสงสัยในเราเหมือนกัน พูดง่าย ๆ เพราะธรรมะนี้เป็นธรรมะถึงกัน ถ้าไม่รู้ถามไม่ได้ ถ้าไม่รู้ตอบไม่ได้ อันนี้เวลาถามผิงท่านตอบผิงมา ถามผิงตอบผิง เรียกว่าเปิดหัวใจใส่กันเลย พูดแล้วท่านหัวเราะฮา ๆ ๆ ตัวแดงหมดนะ นี่ละพลังของธรรม ฟังซิท่านทั้งหลายไม่เคยได้ฟัง

ถ้าทางโลกแล้ว ลงตัวแดงหมดนี่ฆ่ากันเลือดทาแผ่นดินเลย ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสใช้ใหม่ ลงถึงขนาดนั้นตัวแดงผาง ๆ นี่พลังของธรรมออกมา กิริยาอันนี้เป็นเครื่องมือของธรรม ตัวแดงก็เป็นพลังของธรรมที่พุ่งออกมา ฟังเสียงท่านหัวเราะฮา ๆ ๆ เรียกว่าตั้งแต่ท่านมาอยู่วัดดอยแม่ปิ้ง ดูจะไม่มีใครชี้ตื้อชี้ด้านไปไขก๊อกท่านแหละ ก็มีแต่เรานี้ไขก๊อกท่านก็ฟาดทั้งถังเลย ถ้าเทียบแล้วเหมือนถังน้ำใหญ่ ๆ บริสุทธิสุดยอดแล้ว ไม่สมควรที่จะนำไปชะไปล้างสิ่งใด เพราะสิ่งนั้นไม่สมควรที่จะนำน้ำมาชะล้าง ใครไปหาท่านก็อ้อ ๆ ออ ๆ ไปตามเรื่องตามราวไปเรื่อย ๆ ท่านไม่มีอะไรจะออก ถังน้ำใหญ่ ๆ ไม่ออก

ทีนี้พอถึงกาลเวลาแล้ว อย่างนั้นละ ผางใส่กันเลย คว้าถังเลยทีเดียว ท่านจะมีในวันนั้น เพราะฉะนั้นท่านจึงรื่นเริง กิริยาของท่านรื่นเริงมาก ทั้งพูดทั้งหัวเราะ คือพอพูดจบแล้วท่านยังทำท่ายด้วยนะ เอ้า ที่พูดมาทั้งหมดนี้ ถ้าเห็นว่าผิดตรงไหนให้ท่านมหาค้ำมา ท่านขึ้นอย่างนั้นนะผาง ๆ เลย กระผมไม่ค้ำน กระผมหาธรรมอย่างนี้แหละ ท่านฮา ๆ ๆ เลย ก็เราหาธรรมอย่างนี้จริง ๆ ถึงใจ

นี่เราพูดถึงพลังของธรรม ร่างกายเป็นเครื่องมือ ธรรมอยู่ในใจผางออกมานี้ เอาเครื่องมือแสดงออกมา เครื่องมือจึงเป็นเหมือนคนมีกิเลสทั่ว ๆ ไป เพราะเครื่องมือนี้ใช้ได้ทั้งทางธรรมทั้งทางกิเลส เมื่อกิเลสสิ้นไปแล้วมีแต่ธรรมใช้ ร่างกายเป็นเครื่องมือ จึงออกเป็นกิริยาเหมือนกันกับกิเลสแสดงออก ไม่มีผิดกันเลย เป็นแต่เพียงว่าภายในใจของท่านไม่ได้รุ่มร้อน ไม่ได้เป็นฟืนเป็นไฟเหมือนกิเลสพาแสดง เป็นน้ำเป็นท่าออกมาชะล้างตรงไหนสะอาดไปหมด ๆ เลย

ลูกศิษย์ อย่างข้า่น้อยเป็นครูสอนหนังสือ จะทำอย่างไรจะอธิษฐานอย่างไรจึงจะสอนธรรมะเก่ง ๆ อย่างหลวงตา ไม่ทราบว่าหลวงตาอธิษฐานหรือเปล่า อยากถามดูเฉย ๆ

หลวงตา ก็ยังบอกแล้ว หลวงปู่แหวนนั้น แล้วไปเปิดยังงัยท่านถึงคว้าถังให้เลย ก็เอาปัญหานี้ไปเปิด น้ำนี้เต็ม ก๊อกนี้มีรอบตัว ใครจะไขตรงไหนไขได้ ๆ นี่ธรรมะพื้น ๆ ถ้าธรรมะสุดยอดแล้วอย่างว่าแหละ คว้าถังใส่กันเลย อย่างนั้นแหละ เอาประมาณไม่ได้ การเทศนาว่าการที่ไหนก็ตามเราพูดจริง ๆ สามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยมีอะไรที่จะทำให้ขยะแขยง ให้กลัวให้กลัว ไม่ว่าสังคมใดในสังคมมนุษย์เรานี้ก่อน สังคมเทวบุตรเทวดาไม่

ต้องพูด ถ้าหากว่ามีเทวบุตรเทวดามาเกี่ยวข้อง พัดกันอีกกับเทวบุตรเทวดา มนุษย์นี้ไม่ต้องพูด แต่นี่พูดกับมนุษย์ เทวดาท่านไม่ยุ่ง

ธรรมะอันนี้จะไม่มีอะไรว่าสูงว่าต่ำ จะสังคมได้ก็ตาม มนุษย์เราขึ้นไหนก็ตาม ธรรมะนี้จะเหนือตลอดเวลาเลย เวลาจะเทศนาว่าการเกี่ยวข้องกับสังคมได้นี้ มองบิ๊ปปวดให้มันง่าย ๆ เอาให้มันชัด มันจวนจะตายแล้วนี่นะ พอนั่งบิ๊ปปกำหนดบิ๊ปป ภาษาทุกวันนี้เขาเรียกเรตาริไซใหม่ อันนี้จับบิ๊ปปูรู้อบเลย ควรจะเทศน์ธรรมะประเภทใดนี้บอกอยู่ตัว ๆ เสร็จ ควรจะเทศน์ธรรมะชั้นนี้กับประชาชนกลุ่มนี้ ๆ มันจะออกพอดิบพอดีกัน ดิ่งขึ้นก็ไม่ขึ้น ถ้าพอเหมาะกันนี้แล้ว ดิ่งลงก็ไม่ลง ถ้าธรรมะสูงกว่านี้เอาไว้ก็ไม่อยู่ ดิ่งขึ้น ๆ ถ้าธรรมะคว่ำถั่งแล้วไม่มีถอยเลย มันเป็นชั้น ๆ

เรื่องที่จะไปขะแยงว่า สังคมนี้เขาเป็นสังคมชั้นผู้ดี มีความรู้ความฉลาดอย่างนั้น อย่างนี้ไม่มี ลบหมดเลย มีแต่จะสงเคราะห์ในสมาคมกลุ่มนั้น ๆ สงเคราะห์ยังไง ๆ ต้องเอาสมาคมเป็นแบบฉบับ พอมองเห็นสมาคมนั้นมันจะรับกันเลย ควรจะเทศน์หนักเบาขนาดไหนมันจะบอกของมันเสร็จ เข้าใจหรือที่นี้ ที่ว่าอันนี้สูงนะ ๆ ธรรมะเราต่ำหรือสูงนา ไม่มี

ลูกศิษย์ สรุปลแล้วหลวงตาไม่ได้อธิษฐานว่าสอนแก่ แต่ต้องปฏิบัติ เมื่อรู้ธรรมแล้วก็จะออกมาเอง

หลวงตา ไม่ได้อธิษฐาน ส่วนจะอธิษฐานก่อนหน้านี้ ตั้งแต่ตั้งความปรารถนาเราทราบไม่ได้นะ เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นไปตามคำอธิษฐานในเบื้องต้น แม้พระอรหันต์เหมือนกันก็ตาม จิตท่านบริสุทธิ์เท่ากัน เสมอกันหมด แต่นิสัยวาสนาบุญญาภิสมภารที่จะลึกต้นหนาบางเกี่ยวกับเรื่องเครื่องประดับความบริสุทธิ์เข้าใจใหม่ อันนี้ท่านต้องตั้งความปรารถนา ไม่ปรารถนาไม่เป็น เช่น พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ ก็ปรารถนาเป็นพระอัครสาวกข้างขวาข้างซ้าย ให้มีความรู้ยังงี้ ๆ ท่านก็อธิษฐานของท่าน เพราะฉะนั้นเวลาภิรียาท่านแสดงออกจึงไม่เหมือนกัน บรรดาสาวกทั้งหลายที่สำเร็จอรหันต์แต่ละองค์ ท่านต้องมีความปรารถนาของท่านอย่างใดอย่างหนึ่ง เวลาแสดงออกก็เป็นไปตามความปรารถนานั้น

อันนี้เราก็จำไม่ได้ว่าเราเคยปรารถนามาแต่เมื่อไร ในขณะที่จะเทศน์ไม่มี ไปที่ไหน ๆ ก็บิ๊ปปเลย เอาเลย ๆ มันอาจมีมาตั้งแต่ต้น เหมือนกันกับที่พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายท่านเคยมีมาแล้ว เราก็เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า ไม่ใช่ครูบาพระพุทธเจ้า จะเหนือพระพุทธเจ้าไปไหน พระพุทธเจ้าพามียังงี้ก็ต้องมีอย่างนั้น เข้าใจหรือเปล่าละ อันนี้เราไม่ปฏิเสธ แต่เวลาที่จะเทศนาว่าการอย่างปัจจุบันที่นำมาใช้ทุกวันไม่มี เราบอกเราไม่มี แล้ว

ไม่มีทำไมเทศน์ได้ มันก็อาจมีคำอธิษฐานมาตั้งแต่ก่อน หรือว่ามี อย่างนี้ก็ได้อีก ไม่ต้องว่าอาจเพราะแถวเดิมมีอยู่แล้วใช้ใหม่ เข้าใจหรือที่นี้

ลูกศิษย์ แล้วข้าน้อยจะอธิษฐานว่า ขอให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญา พุทโธให้คนอื่นได้ สัมมาทิฏฐิ เข้าใจธรรมะของพระพุทธเจ้า ขอพรหลวงตาด้วย

หลวงตา เอา ให้สำเร็จ แต่สำเร็จไปตามขั้นของตัวเองนะ จะไปแข่งพระพุทธเจ้าไม่ได้ มาแข่งครูบาอาจารย์เดี่ยวตีปากเอานะ เอาละเท่านั้น

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th